

1895-03-01

SENDER

Christian Skredsvig

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Eggedal

Archive:
Mappe 22 nr. 57a og 57b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Egedal 1 Marts - 75

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 22 Nr. 57A

Kjære Jakobim. Ja, Tak for Din gode Brev
og nu vil kort om "Den Tre". Det var meget
venligt af Dem at høre om mig. Trist blev jeg fornøjet
men da jeg tænkte over for en Tidsalder i Tiden
jeg føler jeg, brød mig gode Uge, da besluttede
jeg mig til at skrive et udkast. Men saa kom
den forrige Fornøjet inden og mente at
det kunde mærke som nyttigt for min
Fremtid at være med a. p. o. Og saa har jeg
da skrevet dit Brev og bakked og lovet Bi-
drag. Jeg har selvfølgelig af de bedste
Portrætter fra min Barndom, og da de altid
med Transport herfra havde lidt for jeg ikke
resten den nedover til Bjelkebanen, men
jeg har et par to unge Gutter fra min
Barndom. Det er bare et broderet
Mende fra mine Fædre - men de færre -
Ja Lief vil nok tage det fra mig, ingen
har bedre af et runde omkring end
han

da han nu lever for alvor og bliver for
rund i Formene. Hans Højde fra et
Ald som heter "Rudningen" (et Ald som er
ryddet op) hans Løgne kalder han om
"Rudningen". Her har været Rørkøbsmand
Ueri med fra 15° - 20° fra Berg - 35°
og nære med ud Hale med Daler -
og en voldsom Nordervind. Det har
brændt i Kirkerne og Næsten midt i bare
med et Mirakel for mig Udkrøst -
Din Skindboje har brændt mig afle,
for den er sin Norderbløden for liden
Jeg saa i den tre Uge, men med Storm
og Kulde næsten skille i Hiet og ligge
at blive gammel, med Gigt i Kuldene
og Nansen leve nedover Brene om
Natten - saa jeg, da det blev skille og
valblukt med polsk Guld og Haal
barom Kommendatørskeden - a Dag
skille fra min Skiz, pakket Rygsæk
og drog nedover Daler, over Haaen Lyng-
dal -

indover Næmmedal til Solvøsteteden
Kongeborg, hvor der skulde holdes Marked.
Det var en Tur paa en 80 Kilometer - og da
jeg vilde og kom tilbage samme Vej blev
det en 160 Km. Retover var det yndeligt
med frærende Kulde for Skerne, men
med Væsen paa Retover blev det smukt
med Snefeldt, saa det gik tungt tilbage
med Skerne paa Axler. I midlertid
var Græsten og Oldingen borte, og efter et
Gjensæbebad og en mængde Mad - og
Sovn var jeg nok saa respectable -
Jeg saa der paa Markedet noget saa altså
afgjort, saa fuldstændigt yndigt, en ung tils-
marksprigende danske Springdands -
der findes ikke Ode for det som venter os
næst - jeg var selvfølgelig smende og saa
paa hende og Gutten. Mit Græsten vilde
frøen. Gutten var glade og fulde
de skulde nu møde mig for et helt
næst. Altså. Tid med smukt Høst

og lang Vinter - . Paa en Smør
. 4-5 Alen over Caltup hang en Liden
Hest. Bjelde, naar Hellingdansen var
vlet fra Tælle slog de Heds aguden
Bjelden kiende mig rundt i Aften
og de afprøvede Træk og Bjelden sa
Dingling. 'og vi ropte Hørna -
Jeg maatte se da jeg fik se af Rakkelt
overen stot og sov, roligt lænnet
mod Brandmuren ~~og~~ den havde
et Udtryk af overmæt feststemning.
Der var der noget Museum i Lyk. med Rakkelt
udklædt med klæderne. Rakkelt til Høst
i Hørna. Jeg havde Brag for digt. i Hørna
paa noget Stet i Nørheden. Hvis jeg ikke blev
hindret af noget jeg ikke af Hørna over blev
det en voldsom flittig Sommer - fra Vaaren
udover for mig. Jeg var i Hørna en 3-4
Billeder som jeg ikke faar Ro for. Skulde
der findes saadant Museum derinde. Toj jeg
muligens en Tur derud i vaar. Hørna var
"den tryk". det kunde være mere et se den.

Kære Deres frøktige Venner, jeg tænkte
 jo den Agtelse saa lidt og dog saa meget,
 hendes gode, bære Hustru og Moder.
 Gjæve, dem ser jeg i Forbindelse med
 Jaakim og Ederes Hjem - saa lidt
 jeg tænker paa Eder. Jeg skrive
 om det som Deres Brev ikke kan
 løse rammen. Vi vil jo alle hvad
 det er at have Een som man holder
 mest af, og af den har vi gjenstand.
 Vi kan ogsaa tænke os at blive skuffede.
 Men naar saa efter lang Tids Tid
 Lykkeligheden staar der og siger: jo det har hent
 Dig, Du har ikke spist det der. Hvilken Dig -
 Ja er det som mange Vedvarende Gang.
 Men man jo saa lidt har løst og hørt om noget
 Agtelse, saa staar man dog hjælpeløs, enden
 om det der bliver det. Fineste og os ender -
 Hvis man faar beholde sin Fortand, man ma

svømme og lidt at krybe om som et Børn,
 i en Blodbeholder af Gode og Ensomhed -
 saa omvendt kan man gaa - og altsammen
 bliver man ogsaa fortrødt med det der
 ogsaa. Men man maa klare det alene -
 eller ikke klare det. De skrykker om hvad
 der har hent mig. Jeg har dog haardt alt
 enden Troen paa det Gode og Gudsbedes
 Magt - jeg holdt paa at sige Al-magt.
 Jeg har arbejdet mig Trøst ved et Arbejde
 som optager mig, jeg har nogle gode Ven-
 ner som gør det at tænke paa - og
 omhyggens kan jeg faa om det meget ikke,
 allfor lidt pænt, inden den store Skil-
 led kommer. Varla Trøst!
 Og saa antyder De ikke noget om dette
 det nogen - det spjægle nok om
 Tiden ligevel. Jeg har det godt om,
 især inden Medicamentet - og spiser
 som en Lander. Og saa vil jeg ikke
 tænke. Andre har det ogsaa ont.
 (myst aandrigt - hem?)

Wærskiold er i Italien (for et
deilig Navn, Italien!) og kommer
hjem over Kjöbenhavn. Jeg er endnu
i Gjæld, men naar jeg, som jeg haaber
snart kommer ud af den og kommer
paa den anden Side - Hei! da ruller
jeg med et stort Locomotiv for min
Vogn nedover til de gamle herlige
Mestre, jeg ogsaa! Den gamle Kunst
vioker saa deilig stille.

Ja - nu har Du faat læst meget
Literatur af mig, gamle Dyrspinder
nu faar Du og Fru Agnete leve
bra og være paa det hyggeligste
billet fra Eders hængsler

Christian

som ogsaa glæder sig til Vaaren.